

DIUMENGE I DE QUARESMA – A –

HOMILIA DEL P. IGNASI M. FOSSAS, PRIOR DE MONTSERRAT
Gn 9, 8-15; Sl 24, 4-9 (R.: cf. 10)1Pe 3, 18-22; Mc 1, 12-15
18 de febrer de 2018

Estimats germans i germanes:

Tornem a començar el cicle anual de la quaresma, d'aquests quaranta dies de preparació per a la Pasqua. Per a uns serà preparació per al baptisme i per als altres sacraments de la iniciació cristiana. Per a d'altres, serà un temps de renovació i de conversió, també, per poder fer memòria agraïda del baptisme que ja vam rebre fa temps.

El primer diumenge de quaresma es llegeix l'episodi de les temptacions de Jesús, segons els diferents evangelistes. Enguany li correspon a sant Marc, que amb la sobrietat que li és pròpia ens n'ha ofert els trets més importants. En primer lloc *l'Esperit empenyé Jesús*, és a dir tot passa en el marc del pla de salvació de Déu, res no és casual. Jesús és empès per l'Esperit *al desert*, que és el lloc de combat per excel·lència, i també és l'indret privilegiat de la revelació de Déu i del diàleg amb Ell. Hi va passar quaranta dies, i aquí el número quaranta ja endevinem que és simbòlic, perquè coincideix amb els quaranta dies del diluvi i amb els quaranta anys de l'Èxode. És una generació, una vida sencera. I allí va ser *temptat per Satanàs*. Jesús no hi va anar d'excursió al desert, ni hi va anar a fer "una experiència", com qui col·lecciona vivències singulars per posar un toc interessant a la pròpia vida. No. Déu mateix va empènyer Jesús al desert perquè la seva encarnació implicava la lluita amb el Maligne, implicava haver d'afrontar la temptació, que és una realitat comuna a tot ésser humà. San Marc no dóna detalls sobre les temptacions que va haver d'afrontar Jesús, com sí que fan sant Mateu i sant Lluç, sinó que acaba l'episodi amb una frase que ens remet al salm 90. Hem sentit a l'evangeli que, durant aquests quaranta dies al desert, Jesús *vivía entre els animals feréstecs i l'alimentaven els àngels*. I, en efecte, el salm 90 és el càntic d'un fill d'Israel que ha passat per tots els perills de la vida amb plena confiança en l'ajut del Senyor. Diu el salm, per exemple: *No et passarà res de mal, ni s'acostarà a casa teva cap desgràcia, perquè ha donat ordre als seus àngels de guardar-te en els camins*.

La vida cristiana, germanes i germans, és un do de Déu, és un regal que hem rebut gratuïtament i no hem fet res per merèixe'l. Però viure com a deixebles de Jesucrist demana, per part nostra, la disposició al combat contra el Maligne, és a dir contra el misteri del mal que hi ha en el nostre cor, primer de tot, i que podem trobar també a fora nostre. No ens fem il·lusions: quan algú es decideix fermament a seguir Jesús, haurà d'afrontar múltiples temptacions, no li serà fàcil ni rebrà aplaudiments generalitzats.

L'Església subratlla aquesta dimensió de lluita i de combat que forma part de la vida cristiana, no per espantar-nos, ni per una visió tènica o pessimista de la humanitat. Ben al contrari. Ho fa per realisme i per subratllar, al mateix temps, una altra veritat molt més important, i és que per fer front a aquest combat tenim un aliat que no falla mai: Déu mateix, que en Jesucrist ha vingut a salvar-nos. A la primera lectura hem sentit la formulació solemne de l'aliança de Déu amb la humanitat, que va acompanyada d'un signe: el seu arc (l'arc iris) en els núvols. Aquest, però, era encara un signe imperfecte. Quan arribà la plenitud del temps, Déu va corroborar la seva aliança definitivament i plena a través de la passió, la mort i la resurrecció de Jesucrist. I la va segellar amb el do de l'Esperit. Des de llavors, el signe d'aquesta aliança és la creu gloriosa.

Comencem la quaresma, germanes i germans, convençuts que, pel baptisme i la confirmació vam ser constituïts fills de l'Aliança. Nosaltres també ens trobarem, un moment o altre de la vida, al desert enfrontats amb el Maligne. I fins podem pensar que ens hi ha empès Déu mateix. No oblidem, en aquell moment, que Ell està al costat nostre, perquè *el Senyor, bondadós i recte, ensenya el bon camí als pecadors. Encamina els humils per sendes de justícia, el ensenya el seu camí*. Jesucrist ha viscut aquest combat abans que nosaltres i ha vençut definitivament. Deixem-nos omplir pel seu Esperit Sant, deixem que l'Esperit ens doni la força per vèncer les temptacions i posi en els nostres llavis les paraules adients per fer fora Satanàs, el mentider.

Posem tot el nostre cor en mans de Jesucrist. Que ell mateix sigui el nostre aliment a través del pa de l'eucaristia i del pa de la Paraula. I endinsem-nos amb fe, esperança i amor pel camí de la vida i pel camí de la quaresma. Jesucrist ja ha vençut i viu per sempre, i ens repeteix a nosaltres: *Ha arribat l'hora i el Regne de Déu és a prop. Convertiu-vos i creieu en la Bona Nova.*